

SAKRAMENT ŚWIĘCEŃ KAPŁAŃSKICH (CZ. II)

Tak, jak każdy sakrament, tak również sakrament święceń kapłańskich posiada swój konkretny obrzęd, na który składają się liczne słowa, gesty i symbole, które niosą za sobą bardzo konkretne znaczenie i wprowadzają w duchową przestrzeń tego wielkiego daru i tajemnicy jakim jest kapłaństwo. Nazywamy je widzialnymi znakami przy udzielaniu święceń. Należą do nich: nałożenie rąk biskupa, które obecne jest już od czasów apostoelskich, kiedy to Apostołowie, a później ich następcy właśnie w ten sposób naznaczali następnych tzw. starszych do świętego posługiwania Bogu i ludowi Bożemu. Po nałożeniu rąk następuje specjalna modlitwa konsekracyjna w której biskup, szafarz sakramentu, przypomina jak wyglądało powoływanie kolejnych kapłanów oraz prosi Boga, aby przyjął, uświęcił i konsekrował wybranych kandydatów, którzy wyrazili wolę pełnienia posługi. Pozostałymi znakami są: włożenie złożonych rąk kandydata w ręce biskupa i złożenie przyrzeczenia posłuszeństwa, a także życia w celibacie oraz modlitwy brewiarzowej, w której nowo wyświęcony ma polecać Bogu całą wspólnotę wierzących. Namaszczenie dłoni świętym olejem wskazuje na wielki dar, bowiem to w tych konsekrowanych kapłańskich dłoniach chleb, mocą Ducha Świętego staje się Ciałem Chrystusa, a wino Jego przenaświętszą Krwią. W dalszej części kapłan otrzymuje od biskupa głównego konsekratora patenę z hostią i kielich z winem, przeznaczone do sprawowania Najświętszej Ofiary, biskup wypowiadając przeznaczoną formułę wskazuje na fakt, iż są to dary ludu Bożego, który ofiaruje je, aby kapłan jako ofiarnik przedstawił je Bogu i aby mogli się nimi karmić już jako Ciałem i Krwią Chrystusa. Na koniec tego świętego obrzędu następuje pocałunek pokoju, który wymienia biskup z każdym z wyświęconych kapłanów. To znak przyjęcia do konkretnego prezbiterium, do którego kapłan został inkardynowany przez święcenia.

Na podstawie *Katechizmu Kościoła Katolickiego*